

küsis: „Kas niiud saan selliks tehtud?“ — „Joots!“ vastas sep ja pani temale körwa pihta, „arvad sina, et se aeg, kus sina veel ei joudnud si suurt hamret tösta jo õpmise aeg olnud. Niiud halab vast’ õpmise aeg ja kui sina heaste õpid, siis kolme aasta pärast saad sina selliks!“

Jaagup kohlus ja tuigus vasta seina löetstu taha ja hafas teda liigutama. Esimest korda elu-aenal tuli wesi tema silmi. Need sõnumed olid waga hirmjad tema meelest. Se lugu oli tema arvates hirmsam, kui tema wanemate surm, hirmsam kui see et soldatist oli kinni tabatud, hirmsam kui linna poiste püllamine, hirmsam kui wang'i koda oli olnud. Veel kõlm aastat selle mehe juures, see maeas olla! See oli hirmus moesda! Aga siisgi ei wöitiud tema mite nöufs jälle ärajoosta, waid tahtis kannatada ja selle laea otsa vodata! Aga tema ei kannatanud mite waga alandliku südamega, waid südame kanggusega. Tema hafas töök inimesi wihlama ja sellepäras t ei tahtnud tema ka mite kodus ürafäia ja külaže minna. Ei tema rääkinud ei fellegiga mite sõna, kui aga et küsimise peale vastust andis. Hirmu pärast oma peremehe eest, tegi tema paigal tööd. Wöiks arvata, et seda viisi raske töö amet temale üsna waatasels oleks läinud, aga lugu ei olnud mite nenda. Tema möistikus kül ära, et tema kerjamisega mite elu aea ei wöinud elada ja et kui tema ühe handwärgi tööd

heaste möistats, tema sellega enesele wöiks leiba ja raha teenida. Enne ta himustas raha, et tema jaoks wahest paremat juu-täit hamba wahelse pisti, sellepäras t tema niiud kül enam raha ei tahtnud, kest seda himu täitis tema selle läbi, et tema ööseti oma fambri afnast välja poes ja marja aeadese libas, kust tema öuni ja marju varastas. Niiud aga himustas tema sellepäras raha, et tahtis uhkemaks riidis täia, naagu teised handwärgi öpipoisid, kes wahest lugu raha singitud said. Temale ei antud ei ilmasgi raha, ja riided, mis linna poolest temale tehli, olid kül waejad, et temal niiud palju paremat ihu katet ei olnud, kui sel aéal, kui alles kerjamas täis. Südame tigedusega kannatas tema oma pölwe. Hädalise meelega ootas tema seda aega, milal tema lahti saabs ja wöiks hulsuma minna!

Jaagubil oli Jumalast tarik meel ja tugew jöud loodud. Selle läbi möistikus tema oma ametit pea ära ja wöis meistrile fauniste abiks olla. Wana sep julkus siis wahest, tas ka poole pääwa läbi Jaagubit üksi patta jäätta ja viitis ise oma aega förtsi laua taga. Pois töimendas töök asju heaste. Aga see lugu sai temale suureks finnatuseks.

Selle linnakeses olid palju wöeraid liitumas, kest et kõlm suurt maanteed senna folu joofsid. Sepa paea wastu oli trakter, kus woorimehed palju sees käisid. Siis sündis wahest, et wangfri ratsas ehk muu föidu riista tüf oli parandada ehk hooste